

Kdo nemá radost z rozhovoru s Bohem, od toho se nedají očekávat velké věci.

Pravdivá láska otevírá náruč a zavírá oči.

Závist plodí žárlivost, ze žárlivosti vzniká nejednotnost - a pak je vše ztracené.

Sv. Vincenc z Pauly (27.9.)

Kdo nepozná Boha z jeho dobrodiní, ať ho pozná z jeho trestání.

Dělej vždy nějakou práci, aby tě satan nezastihl v zahálce.

Kdo nezná Písmo, ten nezná Krista.

Sv. Jeroným (30. 9.)

Téma pro čtenáře Bible na září – Věřím

Už pátým rokem čteme ve farnosti Hradisko Písmo, v denních dávkách rozsahu jedné kapitoly. Po přečtení všech knih jsme přešli na tematické čtení. Na každý den v měsíci jsou ke zvolenému tématu vybrány kapitoly ze Starého i Nového zákona, pořadí jejich čtení je libovolné, stejně tak i přečtené množství, protože ne vždy se zaměstnaným lidem podaří najít si potřebný časový prostor. Nicméně člověku se lépe dodržuje určitý režim, když se může opřít o podobně smýšlející a podobné otázky řešící přátele. Skrze naši denní věrnost Slovu Božímu má Bůh mnohem snadnější přístup do našich rodin a našich životů, a také tuto cestu často používá.

Ex 4 Ex 14 Nu 14 2Par 20 Ž 27 Ž 78 Iz 7 Iz 41
Jer 32 Dan 6 Zach 3 Zach 8 Mal 3 Tob 14 Jud 9
Mt 9 Mk 1 Lk 8 Lk 24 J3 J5 J6 J12 J20 1J 5
Sk 13 Sk 27 Řím 4 1Kor 14 Žid 11

Uzávěrka TRIA: příspěvky doručte do čtvrtku 20. 9. 2012

TRIO - farní list, vydává Římskokatolická farnost sv. Mořice v Kroměříži, Stojanovo náměstí 5, 767 01 Kroměříž. Tel., fax: 573 338 952. E-mail kanceláře: svmorice@svmorice.net. E-mail pro příspěvky: svmorice@svmorice.net, www.svmorice.net. Redakce P. Josef Lambor, Ing. Eva Blešová, Eva Šafaříková. Redakce si vyhrazuje právo na krácení nebo úpravu příspěvků v případě nutnosti. ♦ Tisk A. Michajlovič, Kroměříž, tiskárna. ♦ NEPRODEJNE! Copyright © 2012

Slovo nového kaplana.

Bylo mi svěřeno, abych řekl něco málo o sobě. Jmenuji se Antonín Fiala. Narodil jsem se v Olomouci r. 1980. Pocházím ze čtyř dětí. Po základní škole jsem se vyučil zámečníkem. Potom jsem úspěšně odmaturoval a nastoupil na civilní službu. Abych uplatnil své řemeslo, tak jsem strávil nějaký čas v zaměstnání, jako dělník u stroje.

Jáhenské svěcení jsem přijal z rukou otce biskupa Josefa Hrdličky 20. června 2009 v Olomouci. Moje jáhenské místo bylo na Slovácku, ve městě Kyjov. Po této roční praxi jsem přijal kněžské svěcení z rukou otce arcibiskupa Jana Graubnera, a to 26. června 2010 opět v Olomouci. Jako kaplan jsem dosud působil v Drahotuších u Hranic na Moravě, Partutovicích, Potštátě, Jezernici, Louče u L., Podhoří a v loňském roce v Luhačovicích a Pozlovicích.

Velmi vděčím svým rodičům za dar života a víry. Velký vliv na moje povolání měli moji stařecci; babička, ta mě vedla k modlitbě a dědeček k práci, jistě i spousta kněží a rodin.

Nyní jsem poslán k Vám do Kroměříže a Hradiska. Těším se na setkání s Vámi, na službu kaplana u Vás. Zdravím Vás všechny farníky, rodiny, mládež, děti, ale zvláště i nemocné. A přeji Vám Boží sílu na cestě víry k Bohu, za pomoci Panny Marie, sv. Antonína Paduánského, sv. Mořice a všech svatých.

Žehná P. Antonín Fiala, kaplan

Sestry a bratři, milí farníci.

Čas prázdnin a dovolených rychle uběhl. Poděkujeme za chvíle pohody a odpočinku v přírodě, na cestách či doma s našimi nejbližšími. Pokud něco nebylo podle našich tužeb či představ, odevzdejme to Bohu. On umí i trápení proměnit v radost.

Možná nás poněkud, jak se říká, „pozvedlo ze židle“ politické jítření emocí při jednání vlády o církevních restitucích. Přitom nejde o restituce ve vlastním slova smyslu, ale jen o částečné majetkové vyrovnání. Podstatou je, že má být konečně naplněn slib, ke kterému se současná i všechny předcházející vlády od r. 1990 zavázaly: že bude, jak je v demokracii obvyklé, dořešen vztah mezi státem a církví. Je smutné, že po všechny ty roky je otázka církevního majetku zneužívána k politickému boji mezi stranami a málokdo se zajímá o její spravedlivé řešení.

Protože na toto téma zaznívají v mediích mnohé nesmyslné výroky, doporučuji vám internetové stránky České biskupské konference (www.cirkev.cz), kde najdete prohlášení představitelů církví a náboženských společností nebo zástupců Ministerstva kultury ČR. O této problematice pojednává také Katolický týdeník č. 33/2012 a také zde ve zpravodaji najdete otázky a odpovědi na toto téma. Líbil se mi komentář vedoucího české sekce Vatikánského rozhlasu P. Milana Glasera SJ: „Podaří-li se však celou záležitost dovést do šťastného konce, bude to jistě nemalý krok směrem k plné svobodě a zodpovědnosti náboženských komunit. Pohlédneme-li například k našim severním sousedům, můžeme se přesvědčit, že tento způsob ekonomického chodu církve je možný a velice životný.“ ... „Lze tedy doufat, že tentokrát snad konečně bude nastolena opravdu normální situace vztahů mezi nejstarší dějinnou institucí a státem také na našem území. A byl by to vlastně jen kosmetický doplněk toho, že na rovině běžných mezilidských vztahů, a dokonce i na půdě některých okresních, krajských či státních institucí už tato normální situace dávno existuje.“

Úkolem nás křesťanů je především v každé době vydávat svědectví o Ježíši Kristu. Posílujeme v sobě dar víry, který jsme přijali, aby naše svědectví bylo opravdové. Mládež si jistě nese povzbuzení z celostátního setkání ve Žďaru, mnozí z nás ze slavnosti na Svatém Hostýně. A měsíc září nám dává další příležitosti: 23. září slavíme pouť ke cti sv. Mořice, ochránce naší farnosti. V ten den při mši svaté v 10:45 hod. přijmou svátost biřmování ti, kteří v našich farnostech i ve farnosti Panny Marie dokončili přípravu. Je to velký dar nejen pro biřmovance, jejich rodiny a kmotry, ale také pro naše farnosti. V Roce biřmování oživme v sobě my všichni dar Duchy Svatého, který nám byl dán ve křtu a při biřmování. A využijme k tomu zvláště adorační dny, které slavíme v obou našich farnostech: v Hradisku 20. září a v Kroměříži 22. září. Je to jedinečná příležitost prožít delší čas modlitby před vystavenou Nejsvětější svátostí. Příležitost pro jednotlivá společenství, která si mohou vybrat čas adorace, příležitost pro rodiny i jednotlivce. Chvilu klanění, adorace a osobní modlitby před vystavenou Nejsvětější svátostí, tak může být velkým požehnáním.

A je tu ještě jeden pohled. Adorační den farnosti znamená, že v tomto dni naše farnost zastupuje před Pánem celou diecézi v modlitbě chvály, smíru a proseb. Zároveň je to den, kdy se naše farnost modlí za bohoslovce a představené Arcibiskupského kněžského semináře, a bohoslovci v Olomouci se modlí za naši farnost. Prosím i všechny, kteří nemohou přijít do kostela, zvláště naše nemocné, aby ten den s námi vytvořili společenství modlitby i tento most modlitby s bohoslovci v semináři. Vyprošujeme Boží milosti těm, kteří se připravují k přijetí svátosti kněžství, těm, kteří je na kněžské působení připravují, a prosíme za nová kněžská povolání i z našich farností.

Dětem, které začínají nový školní rok, rodinám, seniorům, nemocným a všem farníkům žehná
otec Josef

Citáty na září

Kdo je povolán ke spasení a na cestě ke svatosti se chce spokojit se životem nedokonalým, nebude spasen.

Když však kvůli pravdě povstane zloba, pak je lépe připustit, aby vznikla zloba, než aby byla opuštěna pravda.

Jestli chceš zvednout upadlého, musíš se k němu sklonit. Stejně tak je potřeba se sklonit se soucitem nad hříšníkem, když jej chceš obrátit.

Sv. Řehoř Veliký (3. 9.)

Evangelizace znamená nosit Ježíše ve svém srdci a odevzdávat přítomnost Ježíše někomu jinému.

Nikdy od lidí nic nežádám. Vždy přicházím, abych jim nabídl šanci udělat něco pro druhé.

Ať kdokoliv, koho přijmete, od vás odchází lepší a šťastnější.

Matka Tereza (5. 9.)

Není nám dovoleno zoufat, protože Bůh je milosrdný, není nám dovoleno setrvávat ve špatnosti, protože Bůh je spravedlivý.

Příčina všech našich neštěstí bývá neznalost Písma svatého.

Když se budeš žehnat křížem, satan se lekne a bude vidět hřeby, jimiž byl Pán Ježíš přibitý.

Sv. Jan Zlatoústý (13. 9.)

O milost setrvání nestačí prosit jednou nebo jen tu a tam. Chceme-li ji dostat, je třeba o ni prosit stále, každý den až do smrti. Kdo o ni žádá na jeden den, dostane ji na ten den. Nebude-li prosit druhý den, pak toho dne padne.

Sv. Robert Bellarmini (17. 9.)

Jestli nějaká lež neuškodí druhým, to ještě neznamená, že neškodí nám: je to cosi proti pravdě, a protože Bůh je pravda, je to proti Bohu.

Pokání je být vytrvalý v dobrém, pokání je překonávání osobních chyb.

Když se příliš znepokojujeme kvůli tomu, že nějaký úkon se nám nezdařil přesně podle našich představ, to rozhodně není projevem pokory. Je to pouze zřetelné znamení, že duše nekladla dokonalost svého díla v Boží pomoc, ale především se spoléhala na své vlastní síly.

Sv. Pio z Pietrelcin (23. 9.)

Nic není víc neužitečného než křesťan, který se nepříčinuje o spásu druhých.

Dvakrát hřešíš a dopouštíš se dvojího zločinu: jestliže se nestaráš o Boží pomoc pro své syny a jestliže je učíš milovat víc majetek než Boha.

Kdo je cele vyplněn Bohem, toho pokušení nezmůže. Kdo dělá špatnost, ten se proti němu nemá o co opřít.

Sv. Cyprián (26. 9.)

Dvě zrcadla

(podle Hanse Christiana Andersena)

Dábla vždy nesmírně potěší, pokud vyvolá zmatek. Před dávnými časy si nechal vyrobit speciální zrcadlo, aby se mu v tom dařilo ještě lépe. Toto zrcadlo zmenšilo do mizivých rozměrů všechny dobré a krásné věci na světě a znásobilo veškeré zlé a ošklivé. Satana převelice těšilo procházet se světem s tímto zrcadlem a nastavovat je lidem. Nakonec nebylo jediné země, jediného živáčka, který by nespatriil tento pokřivený obraz světa.

Jednoho dne se Satan strašně smál všem potížím, které toto zrcadlo už způsobilo, že mu nakonec vyklouzlo z ruky a roztránilo se na tisíce a miliony drobných úlomků. Zdvihla se silná bouře a ty úlomky rozvála do všech koutů světa.

Některé z těch kousíčků byly maličké jako zrnka písku. Zasekly se občas lidem do očí a ti postižení ubožáci potom dokázali vidět jenom špatné věci. Ty dobré se natolik zmenšily, že jste je přehlédli. Jiné z těch úlomků si lidé během let posbírali a sestavili z nich brýle. Avšak když si lidé takové brýle nasadili, tak spatřili vše ve zkreslené podobě.

Bůh byl smutný, když si uvědomil, kolik lidí má pokřivený zrak a jak velký počet jich vnímá jenom špatné věci. To dobré a krásné už vidět nedokázali. Napadlo ho, jak to vše zase napravit.

„Už vím, co udělám,“ pomyslel si jednou. „Můj syn je mým obrazem, mým zrcadlením. Jeho vyšlu do světa. To on bude odrážet mou dobrotu a spravedlnost, předvede lidem svět, který pro ně toužím vytvořit.“

A tak se stal Ježíš pro Boží lid zrcadlem. Odrážel do okolního světa Boží dobrotu, dokonce ji ukazoval i zlodějům a podvodníkům a těm, kterými ostatní opovrhovali. Odrážel odvahu a důvěru do srdcí nemocných a zoufalých. Představoval obrazy útěchy pro ty, kdo tonuli v zármutku, a víry pro ty, jejichž srdce ochromil strach.

Mnozí lidé rozpoznali Boží zrcadlo a následovali Ježíše. Milovali ho a věřili mu. Ostatní však žárlili. Obávali se, že jejich vlastní moc může být ohrožena Boží láskou. Nakonec se rozhodli, že Ježíšovo působení mezi lidmi nemohou dále trpět. Začali proti němu kout pikle a nakonec ho zabili. To oni rozbili Boží zrcadlo.

A opět se rozpoutala bouře. Rozvála miliony úlomků z Božího zrcadla do každického kousku země. A děje se tak až dodnes. Ty kousíčky se ukládají v očích mnoha, přemnoha lidí. A kdykoliv se tak stane, lidé dokážou znovu spatřit Boží svět, přesně tak, jak jej viděl Ježíš. To hlavní, co vidí, je krása světa stvořeného Bohem a добрta Božích lidí. A tehdy si uvědomí, že to špatné a ošklivé je pouze pomíjivé. A že je lze překonat.

(z knihy Margaret Silfové *Radost pro duši*)

List z kalendáře – září

1.9.	sobota	
2.9.	neděle	7.45 hod., 10.45 hod. – mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. – mše sv. u sv. Jana 19.00 hod. – adorace u sv. Mořice
3.9.	pondělí	9.30 hod. – mše sv. u sv. Mořice na zahájení nového školního roku na církevních školách v Kroměříži pro studenty i rodiče 18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství
4.9.	úterý	
5.9.	středa	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi 16.30 hod. – biblická hodina v učebně u sv. Mořice (viz pozvánka) 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
6.9.	čtvrtek	
7.9.	pátek	7.00 – 16.00 hod. – celodenní adorace na Malém Valu 15.00 – 17.00 hod. – svátost smíření u sv. Mořice 16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně 19.30 hod. – adorace v klášteře na Koperníkově ul.
8.9.	sobota	svátek Narození Panny Marie
9.9.	neděle	7.45 hod., 10.45 hod. – mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. – mše sv. u sv. Jana 19.00 hod. – adorace u sv. Mořice
10.9.	pondělí	15.00 hod. – biblická hodina v PL (viz pozvánka) 18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství
11.9.	úterý	
12.9.	středa	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
13.9.	čtvrtek	14.30 hod. – setkání seniorů ve farním klubu u sv. Mořice Srdečně zveme všechny seniory!
14.9.	pátek	svátek Povýšení svatého Kříže 16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně
15.9.	sobota	památka Panny Marie Bolestné
16.9.	neděle	7.45 hod., 10.45 hod. – mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. – mše sv. u sv. Jana 19.00 hod. – adorace u sv. Mořice
17.9.	pondělí	18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství
18.9.	úterý	
19.9.	středa	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
20.9.	čtvrtek	
21.9.	pátek	svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty 16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně
22.9.	sobota	adorační den farnosti sv. Mořice, den vzájemných modliteb farnosti Kroměříž – sv. Mořice a bohoslovců AKS
23.9.	neděle	pouť ke cti sv. Mořice, mučedníka, patrona farnosti 7.45 hod. – mše sv. u sv. Mořice 10.45 hod. – mše sv. u sv. Mořice s udílením svátosti bířmování 18.00 hod. – mše sv. u sv. Mořice
24.9.	pondělí	18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství

25.9.	úterý	
26.9.	středa	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
27.9.	čtvrtek	památka sv. Vincence z Paula, kněze 10.30 hod. – mše sv. ke cti sv. Vincence z Paula v kapli na Malém Valu
28.9.	pátek	slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa doporučený svátek mše sv. 7.45 hod. a v 17.00 hod. u sv. Mořice 16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně
29.9.	sobota	svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů zájezd do Šternberku, odjezd v 8.00 hod. od kostela sv. Jana Křtitele
30.9.	neděle	7.45 hod., 10.45 hod. – mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. - mše sv. u sv. Jana 19.00 hod. – adorace u sv. Mořice

List z kalendáře – Hradisko

● 2.9. (první neděle v měsíci)	– 14.00 hod.	– adorace v kostele Všech svatých v Hradisku
● 3.9. (první pondělí v měsíci)	– 19.30 – 21.00 hod.	– Lutopecny - společenství s modlitbami za uzdravení, katecheze
● 6.9. (první čtvrtek v měsíci)	– dopoledne	– návštěva nemocných
● v pondělí - 17.00 – 18.00 hod.	– Miňůvky u p. Zdráhal	– modlitební společenství starších
● 10.9. a 24.9. (2. a 4. pondělí)	– 19.30 – 21.30 hod.	– fara Hradisko – biblické společenství
● 11.9. a 25.9. (v úterý po 14 dnech)	– 19.00 – 21.00 hod.	– Lutopecny – společenství CHO Naděje
● 12.9. a 26.9. (ve středu po 14 dnech)	– 19.00 – 20.00 hod.	– Lutopecny – modlitební společenství starších žen
● každý pátek - 18.00 – 19.30 hod.	– fara Hradisko	- společenství dětí malá schola
● 20.9. čtvrtek	- adorační den farnosti Hradisko, den vzájemných modliteb farnosti Hradisko a bohoslovců AKS	

Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem, lidu, jež si zvolil za dědictví. Žalm 33,12

Pozvánka

Po půlroční přestávce zapříčiněné nemocí budeme od září opět pokračovat v biblických hodinách.

Srdečně Vás zveme na **biblickou hodinu**, která bude **ve středu 5.9.2012 v 16.30 hod.** v učebně u sv. Mořice.

Téma: Osobnosti v Bibli, jejich předurčení na cestě k Ježíši Kristu.

Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem, lidu, jež si zvolil za dědictví. Žalm 33,12

Srdečně Vás zveme na **biblickou hodinu**, která bude v Psychiatrické léčebně **v pondělí 10.9.2012 v 15.00 hod.** v kostele sv. Cyrila a Metoděje.

Téma: Osobnosti v Bibli, jejich předurčení na cestě k Ježíši Kristu.

MUDr. Pořízek Bohuslav

že bude odstraněna jeho přítomnost ze zbývajících existenciálního času a prostoru.“ Přestane pak být živým tlukoucím srdcem města, národa.

Některým z našich dobrých známých se rozpadlo svátostné manželství. Jsou světsky rozvedeni a po letech si našli nového partnera, s nímž žijí v novém úředně sezdáném manželství. Vidíme na nich radost, pokoj a odraz harmonických vztahů. Ovšem přestali chodit ke svátostem, ostatní katolíci s nimi jednájí tak trochu jako s horkým bramborem, a tak začíná ubývat i návštěv kostela. Hlavně proto, že celé nedělní setkávání místní církve na mši svaté je orientováno na prožitek setkání se svátostným Ježíšem, k tomuto vrcholu jsou ostatně vedeny i děti v náboženství a přípravě na první svaté přijímání, kterou občas končí veškeré další vzdělávání se ve víře. (S duchovními vědomostmi třetáka si řada katolíků vydrží spokojeně celý život). Tak vlastně přítomnost na mši začne postrádat smysl, zvláště pokud si směrem do zbludilých ovcí občas přisadí i pan farář. Záchranou sítí by asi byly protestantské církve, které jsou daleko před námi v prožívání přítomného Krista při nedělním shromáždění jen skrze Boží slovo. Ale myslím, že bych s návrhem na žádné straně neuspěla. Znechucení z církve jako instituce je průvodním znakem těch, kdo pocítili, že jsou odsunuti pryč navzdory útěšným řečem, že existují i jiné formy života v církvi, do kterých je ale nikdo v jejich farnosti neuvádí.

Slovo Svatého otce ukazuje na nutnost přípravy srdce, které má být v postoji trvalé víry a trvalé adorace. Bez nich je přítomnost na mši zcela vyprázdněná a postrádá smysl. Adorace před Nejsvětější svátostí umožňuje pravé setkávání se s Ježíšem, nejen při mši svaté, ale kdekoli se pak pohybujeme a jednáme. Teprve v této úctě, v kleče před Eucharistií, poznáváme pravdivě smysl své existence, nahlížíme na své problémy z jiné než lidské a sobecké perspektivy, konzultujeme své plány se skutečným odborníkem. Tady jsou hojena naše zranění utržená ve všedních dnech. Sem máme pozvat ty, kdo se cítí odstrčení rituálem většiny a nemusíme se mu starat o program. Ježíš si s ním poradí. „Stanout mlčky a dlouze před Pánem přítomným ve svátosti je jednou z nejautentičtějších zkušeností našeho bytí v církvi.“

Jen velmi málo katolíků se živí denně četbou Písma a jeho sdílením s ostatními. Ale na pravidelných adoracích v našich kostelech se objevuje jen nepatrné procento věrných návštěvníků. Tedy ani Slovo, ani postoj srdce – jsme pak celkem duchovně vyhladovělou smečkou, která ztrácí schopnost orientace v každodenních záležitostech světa. Nemáme sílu se účinně obhajovat ani účinně šířit evangelium, ba ani se nepodílet na nedobrych skutcích, protože je prostě nerozlišíme nebo se jich nedokážeme vzdát. Hledíme na sebe přes prsty, ochotni spíš k nedůvěře než ke vzájemné důvěře a jednotě. A už vůbec nejsme ochotni opouštět své hýčkané rodinné soukromí pro společné věci. Na adoraci nemáme čas ani ve všední den, ani v neděli – jenže to není duchovní nadstandard, ale životní nutnost k přežití křesťanů. Každá anorexie vede nenápadně ke smrti. A my jsme přece nositelé světla a života, pokud se hlásíme ke Kristu a nechceme lhát.

Eva Blešová

Prázdninové glosy

„Kdo se mnou neshromažďuje, rozptýluje.“

Ruku s nataženým měšcem peněz jsme měli možnost vnímat o prázdninách každý, buď jako reálný předvolební billboard nebo alespoň jako médii komentovanou záležitost jistě „starostlivé“ strany. Překvapilo mě, že i vysokoškolsky vzdělaní učitelé společenských předmětů jsou schopni přeposílat e-maily s nenávisným obsahem vůči církvi, která „prokazatelně žádný majetek nikdy nevlastnila“. Tyto lze alespoň odkázat na jiné internetové stránky, pokud mají opravdu chuť nahlédnout na realitu z další perspektivy a nehojí si pouze svoje mindráky. Co ale s těmi, kdo nic dalšího číst nechtějí a my samozřejmě nikdy nemáme po ruce dost pádných argumentů na okamžitou slovní diskuzi?

Vstávající, lehající slyšíme o ekonomické katastrofě, v níž se pohybujeme a která udrží ve strachu a tím i pěkně ve spořádanosti většinu národa. Nicméně pořád existuje nebezpečí, že si tu pár lidí nejen uchovalo zdravý selský rozum, ale že ho bude chtít i použít a něco vysvětlit a dokonce i něco změnit. A tak je potřeba udělat další krok. Pěkně postavit jedny proti druhým. Volby posledních let jsou takovou hrou na demokracii, v podstatě dole nikomu celkem o nic nejde, všichni svorně komentují „přerozdělování koryt nahore“, se kterým jedinec ani ve volbách nic neudělá. Ale pozor – tentokrát se našel společný nepřítel národa – církev. Zloděj křičí: „chyťte zloděje“, a dav vyráží. Sice nemáme tak horké hlavy jako v nedávné Jugoslávii, ale princip je stejný. Někdo musí dostat výprask za ten strach, do kterého jsme se dostali. Zničme tedy ještě vztahy jedni k druhým, sousedské, pracovní, rodinné, nahradme lidskou důvěru v dobro a lásku potřebnou každému člověku iluzí o možném a právě ztraceném bohatství.

Každý, kdo takto veřejně osočuje jinou skupinu, notabene pseudopopulistickými a lživě vykonstruovanými hesly, přispívá notně k bídě národa, je-li mu popřáno sluchu.

Nám křesťanům přísluší oprít se o Boží slovo a lidem otevírat oči, kam směřují tyto nápady. Také jim můžeme nenápadně připomenout, že o jejich nemocné se starali právě v církevní léčebně, tutlané problémy s černými ovci rodin společnosti řeší taky Charita se svými domovy různého zaměření, že by se nemuseli tak trápit starostí o umírajícího tatínka kdesi v nemocnici, kdyby byl poblíž hospic, že církevní školství prokazuje největší úspěchy v oblasti vzdělávání a morálky, která je jediným pilířem budoucnosti této země, atd. A že si z toho poslední hrstička vyčerpaných farářů určitě nenastaví paláce, protože mají úplně jiné starosti s psychicky zdecimovaným obyvatelstvem Česka.

Opravdu nejde vůbec tak o peníze, ve hře je mnohem víc. Jde o jednotu, ke které mají křesťané důležitý klíč.

V Katolickém týdeníku č. 29/2012 zveřejnili homilii Benedikta XVI. „Slavení a adorace patří k sobě“. Velmi mě v ní oslovila myšlenka: „*Je-li veškerý vztah k eucharistickému Ježíši soustředěn pouze na mši svatou, hrozí,*

Večeřadlo s Pannou Marií Fatimskou v Kroměříži neděle 9.9.2012

kostel sv. Jana Křtitele

Program fatimského večeřadla:

- **16.00 hod. MODLITBA RŮŽENCOVÝCH TAJEMSTVÍ**
při adoraci Nejsvětější Svátosti
Oltární, žehnání nemocných
- **Slovo národního prezidenta hnutí P. Pavla Dokládala**
- Na prahu Roku víry
a Cyrilometodějského jubilea.
- Pravda o Fatimě.
- **18.00 hod. Nedělní liturgie – MŠE SV.**
v závěru večeřadla OBNOVA ZASVĚCENÍ

Kroměříž a regionu Neposkvrněnému
Srdci Panny Marie Fatimské
TE DEUM na závěr slavnosti

Hlavní hosté fatimského večeřadla:

P. Mgr. Pavel Dokládala
a Ing. Hana Frančáková
z národního centra Světového
apoštolátu Fatimy v ČR,
Českomoravské Fatimy v Koclířově
V kostele od 15.00 hod. nabídka Pastýře
z Koclířova a pro zájemce informace
k mezinárodnímu kongresu Světového
apoštolátu Fatimy a ke službě a poslání
mariánského hnutí.

**Kontakt, informace: mobil
737 135 716, 731 598 752**

Česká křesťanská akademie, farnost
sv. Mořice a farnost Panny Marie
si Vás dovolují pozvat na

Podzimní jednodenní zájezd do Šternberku

dne 29. 9. 2012 (sobota)

Program:

- Návštěva chrámu Zvěstování Panny Marie po restaurování
 - obnova rokokové výzdoby interiéru
 - restaurování varhan
 - restaurování barokních oken
 - Návštěva Handkeho galerie v bývalém augustiniánském klášteře
 - Výstava Expozice času
- Každá prohlídka bude samostatně odborně komentovaná.

Při cestě tam bude zastavení na Svatém Kopečku u Olomouce s návštěvou poutní baziliky Navštívení Panny Marie.

Při zpáteční cestě, podle časových možností, navštívíme kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Velkém Týnci, který spravuje P. Václav Haltmar, kněz, který působil rovněž v Kroměříži.

Cena za dopravu 250,- Kč.

Vstupné do Handkeho galerie a do Expozice času bude hrazeno individuálně. Odjezd v 8.00 hod. od kostela sv. Jana Křtitele. Návrat cca v 18.00 hod.

Hlaste se ve farní kanceláři sv. Mořice
a P. Marie s částkou 250,- Kč.

Centrum pro rodinu Kroměříž, www.cpr-kromeriz.cz,
tel. 736 522 814, cpr-kromeri@seznam.cz

Setkání žen v obtížných životních situacích pro osamělé, rozvedené, ovdovělé, svobodné matky, zraněné a osamělé žijící v manželství, bez ohledu na věk a vyznání s přednášející Bc. Marcelou Rezníčkovou z CPRŽ

Olomouc, na téma:

„Být ženou je dar, často nerozbalený“

v sobotu 22. 9. 2012 od 9.00 do 16.00 hod. v Centru pro rodinu Kroměříž
Na toto setkání je třeba se přihlásit do 12. 9. 2012. Příspěvek 70,- Kč, hlídání dítěte 30,- Kč.

Při setkání je respektováno Vaše soukromí. Využijte této příležitosti v domácím prostředí města Kroměříže. Obědy cca 90 Kč budou pro zájemkyně zajištěny.

Program:

9.15 – 12.30 hod. - dopolední program s přednáškou

13.00 – 14.00 hod. – oběd pro přihlášené

14.15 – 14.45 hod. - pro zájemkyně duchovní zastavení v kostele sv. Mořice – Adorace

14.15 – 16.00 hod. - po domluvě osobní rozhovor s přednášející
Program je připraven ve spolupráci s CPR Vyškov a CPR Holešov.
Podrobnější informace na plakátech, cpr-kromeriz@seznam.cz, tel.: Helena Župková
736 522 814.

Kurz - Efektivní rodičovství – KER - od 15. 10. 2012 (pondělí) - zážitkově vedený program vhodný pro rodiče dětí různého věku, který přivádí rodiče k výchově vycházející z principů individuální psychologie Alfréda Adlera a R. Dreikurse. Kurz spočívá v osmi až devíti dvouhodinových setkáních lektora s uzavřenou skupinou rodičů. V lekcích jsou probírány základní principy pozitivní výchovy a její aplikace do praktického rodinného života. Kurz je veden zážitkově, rodiče se aktivně podílejí na programu. Více na www.efektivnirodicovstvi.cz. Termíny setkání (lze po dohodě upravit): 15.10., 17.10., 24.10., 31.10., 7.11., 14.11., 21.11., 26.11. od 17.00 do 19.00 hod. Přihlášky od září do 8.10.2012.

Lektor kurzu KER: Helena Župková, tel.: 736 522 814, cena: 600 Kč/osoba, 800 Kč/pár.

Nabídka setkání a kroužků v Centru pro rodinu pro školní rok 2012/13

- **Modlitby matek** - modlíme se za své děti - společenství 1x měsíčně v sobotu v 15.30 hod. v Centru pro rodinu, termíny: 8.9., 6.10., 3.11., 8.12.
- **Volná herna** - setkání dětí s maminkami na mateřské dovolené, tvořivé aktivity pro děti, každé pondělí 13.30 – 15.30 hod. a každou středu 9.30 – 12.00 hod.
- **Setkání seniorů** – cvičení paměti, každou středu v 9.30 hod.
- **Keramická dílna** výtvarnice Dagmar Wykrentové – 1. setkání v úterý 4.9.2012 děti – 14.30 hod., dospělí – 16.00 hod., cena 85 Kč/lekce + materiál, přihlášky: www.wykrentova.cz, tel.: 606 729 639
- **Kurz pletení z pedigu** pro začátečníky a pokročilé (košíčky a jiné dárkové předměty), setkání 1x měsíčně, termín bude upřesněn, lektor: Mgr. Vladimíra Kapounková, tel.: 737 377 070
- **Tvořivá šicí kavárna** – kurz šití, oprav a ručních prací (vhodné od 13 let a pro dospělé),
1. a 2. pondělí v měsíci 9.00 – 12.00 hod., první středa v měsíci 15.30 – 18.30 hod., cena 70 Kč/lekce, lektor: Helena Župková, tel.: 736 522 814
- **Doučování českého jazyka** pro žáky II. stupně ZŠ a příprava na přijímací zkoušky - Mgr. Zdeněk Jurčík, tel.: 731 154 485, cena: 60 Kč/vyuč. hod.
- **Doučování matematiky a fyziky** pro žáky II. stupně ZŠ a příprava na přijímací zkoušky – Mgr. Eva Vrtulová, tel.: 608 946 170, cena: 30 Kč/vyuč. hod.
- **Zprostředkování poradenství** - pastorálně-terapeutické, manželské a rodinné poradenství, poradenství v obtížných životních situacích

Podrobnější informace najdete na plakátech v předsíni kostelů, na www.cpr-kromeriz.cz, www.mestokromeriz.cz, cpr-kromeriz@seznam.cz, tel.: Helena Župková 736 522 814

Z nabídky jiných center:

Centrum pro rodinu Vizovice koordinuje - První setkání vdov na Sv. Hostýně – 4. října 2012 od 9.30 hod., za účasti otce arcibiskupa Jana Graubnera. Podrobný program a přihlášky: Michaela Blahová, tel.: 776 119 358, (nebo CPR Kroměříž tel.: 736 522 814).

Centrum pro rodinný život Olomouc zve na Duchovní obnovu rodin s dětmi na Sv. Hostýně 5. – 7. října 2012, podrobnější informace a přihlášky – Josef Záboj, tel.: 587 405 292

Pozvánka na farní pouť - Hora svatého Klimenta u Osvětiman

Blízko nás, stranou od hlavních turistických cest, leží skryto v kopcích Chříbských vrchů, hustě porostlých statnými buky, nejstarší moravské poutní místo. Nelze sem dojet autem, není tu jediný stánek, lidé sem přicházejí ojedinele a při vstupu do této posvátné prostory ztišují své děti, přestože jsou pod širou oblohou a kolem pouze majestátně šumí koruny stromů. Na stromech visí pár obrázků, jejichž barvy prohrávají svůj boj s každodenním sluníčkem, dešťovými kapkami a mrazem, v podlaze malíček dřevěné kaple se prohánějí myši a zvědavě vykukují, zda návštěvník už půjde pryč a ony budou moci pokračovat v okusování velkého Písma svatého ležícího na dřevěném ambonu. Uprostřed, na samotném vrcholu kopce, lze vstoupit do chrámu. Má jen obrysové základy, prastaré, mlčící, na místě lavic jsou z části kmenů upravená sedátka, vpředu v mírně vyvýšeném kněžišti čeká obětní stůl ukrytý v bílém plastovém ubrusu. Čekání zahájilo už druhou tisícovku let ...

„A ten chrám jste vy,...“ nic jiného tu člověka nemůže napadnout, když se posadí, protože vlastně neví, co by tu jiného měl dělat. A tak sedí a mlčky se dívá na ty základy možná románské stavby a pomalu chápe, že právě objevil hlavní kořen existence – své, i své země. Na stěně kapličky visí pár informací. Drobným písmem na jednom lístku mimo jiné stojí: „Hora svatého Klimenta je od doby příchodu byzantské mise na území Moravy místem duchovním. Zde je to, co hledáme dnes my sami: vnitřní světlo, skutečný pokoj, kořeny našeho bytí. Zde je to místo, kde svatí bratři Cyril a Metoděj založili první klášter na Moravě, kde založili první univerzitu, kde přeložili bohoslužebný řád do moravské řeči. Zde vyvěrá onen mohutný pramen, z něhož se občerstvil celý náš národ, celá Morava a z něhož dnes může čerpat duchovní obrodu celá Evropa.“ Svatému Gorazdovi, prvnímu teologicky vzdělanému Moravanovi svěřil sv. Metoděj, když opouštěl naše území, své i Konstantinovo dílo a moravský lid. Jak málo známe tohoto křesťana naší krve a jak velmi právě nyní potřebuje pomoc všech svatých Sedmipochůtníků (C+M, Gorazd, Kliment, Naum, Angelár a Sáva). V roce 1934 byla založena Matice Svatoklimentská, ale až na konci 70. let bylo navázáno na její myšlenky vznikajícím Společenstvím svatého Gorazda a druhů, které o toto místo pečují a usilují o jeho duchovní obnovu.

Pouť vždy znamenala cestu k Boží hoře, k místu setkání s Živým. Proto je vlastní putování výrazem naší snahy se přibližovat a tato snaha je umocněná různou formou sebezáporu – půstem, fyzickou námahou, milosrdnými skutky, modlitbou, obětavostí apod. Cím větší skupina se sjednotí v úmyslu pouti, tím zřetelněji nastává setkání Boha s jeho lidem v jeho potřebách.

Nabízíme pro tuto **pouť sobotu 29. září**, na svátek archanděla Michaela. Skupina těch nejzdatnějších využije cyklotrasy vedoucí od nás až na Klimentek – cesta cca 3 – 4 hodiny, ostatní poutníci buď auty, v případě dostatečného zájmu společně autobusem nad Koryčany a pak necelé půlhodiny klidnou chůzí. Mše svatá ve 12.00 hodin přímo na Hoře, po ní oběd z vlastních zásob a v případě pěkného počasí přednáška místního znalce a historika pana Seluckého. Okolí nabízí krásné značené turistické stezky (hrad Cimburk, Koryčanská kaple, Kazatelna, Kozel), které mohou využít i rodiny s menšími dětmi. Kvůli přípravě programu i objednání autobusu nebo dohodnutí jiné formy odvozu prosíme, hlaste se co nejdříve, nejpozději ale do 16. září v sakristii kostela v Hradisku nebo ve farní kanceláři.

a naučí je novým zemědělským metodám, hospodaření, ale i stavebnictví, a to nemluvíme o přímém vzdělávání. Za tuto jejich službu veřejnosti jim dopředu zaplatil pozemkem. Nedělá se dnes totéž, když stát nabízí cizím firmám, které dají našim lidem práci, na několik let daňové prázdny? Nedává i EU podnikatelům dotace na nová pracovní místa a vzdělávací projekty? Pokud je projekt úspěšný, podnikatel nic nevrací. Ty kláštery tehdy splnily dané projekty velmi úspěšně.

Jak bude s církevním majetkem naloženo po jeho vrácení?

O správu se budou starat jednotlivá biskupství. Použijí ho tak, aby vydělával na výplaty pro kněze a zaměstnance církve v době, až na ně přestane přispívat stát.

Většina polností bude dále pronajímána těm, kdo na nich pracují dnes. Pro správu lesů vytvoří svou společnost, ale v lese budou asi většinou zase pracovat ti, kteří tam pracují dnes. Výtěžky půjdou do centrální pokladny na výplaty kněží a pastoračních asistentů. Bude-li na víc, budou se podporovat školy a charity.

Budou zase některá biskupství bohatá a jiná chudá?

Rozdělovat se bude podle nového klíče, který by měl být spravedlivý, pokud je to v lidských silách. Počítá se i se solidaritou a spoluprací. Některá biskupství budou asi hospodařit i společně.

Zvládne církev tak velké ekonomické úkoly, když na ně nebyla zvyklá?

Naše generace na to opravdu nebyla zvyklá, ale církev to zvládala po staletí. Proč by to neměla zvládat dál? I když se k církvi hlásí menšina národa, přece jen je to dost velké procento lidí, aby se mezi nimi našli lidé schopní a vzdělání.

Kde vezme v době krize stát 2 miliardy ročně na vyrovnání s církvemi? Neměly by církve počkat, když požadovaná spravedlnost může dopadnout na ty nejchudší?

Dvě miliardy vypadají jako strašné číslo, pokud ho nepostavíme vedle jiných. Například učitelé pohrozili stávkou a školství dostalo na rok o 4 miliardy víc. V novinách čteme, že státní podpora na obnovitelné zdroje činí ročně 35 miliard. Z toho 60% dělají sluneční elektrárny, které vyrostly na nejlepších polích jako houby po dešti, protože se na tom dá rychle zbohatnout.

Na co církev potřebuje majetek? Nemá být chudá? Místo toho má paláce...

Duchovním záležitosti především na duchovním rozměru církevního společenství, ale vědí, že nejsme duchové bytosti a potřebujeme aspoň skromné hmotné zajištění. Máme řadu zaměstnanců, kteří mají rodiny. Ty nemůžeme trestat za to, že pracují pro církev. Stejně dostávají platy hluboko pod průměrnou mzdou.

Paláce jsme nebudovali, ale zdědili. Je pravda, že jejich provoz a údržba jsou náročné. Jejich prodej by se však nevyplatil. Těžko bychom za to pořídili budovy vhodnější. Například v Olomouci byla otevřena reprezentační část paláce pro turisty a část domu se opravila z příspěvků EU na turistiku. Historické a kulturní poklady tak slouží lidem. Nejsme jen udržovatelé památek, ale byli bychom barbary, kdybychom odkazy kultury, která vyrostla z evangelia, zanedbali či ničili.

Částečné majetkové narovnání vztahů s církvemi – otázky a odpovědi

Proč má být majetkové vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi provedeno?

Jde v první řadě o zmírnění křivd spáchaných za minulého režimu. Stát si nemůže ponechat majetek, který mu nenáleží. Majetkovým vyrovnáním se církve stanou ekonomicky samostatnými a přestanou být hospodářsky závislé na státu. Z dlouhodobého hlediska jde o úsporu. Vyrovnání s církvemi je nutné provést co nejdříve i kvůli stanovisku Ústavního soudu, který opakovaně upozorňuje na to, že nečinnost ve věci vyrovnání státu s církvemi je protiústavní. Soud v roce 2010 potvrdil, že na straně církví existuje legitimní očekávání, že jejich historický majetek bude státem vypořádán, a dostaly tudíž možnost podávat v dané věci žaloby. Takový postup by ale v důsledku vedl k živelnému vydávání majetku nejen státu, ale i obcím, krajům a fyzickým a právnických osob. Zákon o vyrovnání je systematický a nestátní majetky z navrácení vynechává. Z tohoto hlediska jde o optimální řešení. Velký zájem mají také obce, protože mnohé z nich mají na svém území zablokovaný církevní majetek a kvůli tomu se nemohou rozvíjet, někde dokonce nemohou dělat potřebné kanalizace a inženýrské sítě, či pokračovat ve výstavbě. Tím utíkají i evropské dotace, které by tyto obce mohly získat. Po pravdě to berou jako křivdu.

Jaká je hodnota nahrazovaného majetku?

Celkem byly náhrady vyčísleny už v roce 2007, a to v hodnotě 134 miliard korun. Vycházelo se při tom z údajů, které dodaly církve a náboženské společnosti, a z materiálů Pozemkového fondu ČR i Lesů ČR. Pro ocenění majetku bylo použito průměrné ceny nemovitého majetku v České republice, tedy v podstatě průměru mezi nejdražšími a nejlevnějšími pozemky. Tento výpočet byl ověřen dvěma studiemi, studií Výzkumného ústavu zemědělského a studií společnosti Ernst & Young.

Jaký majetek bude navrácen?

Vydávat se bude jediné ten majetek, který je v tuto chvíli ve vlastnictví státu, nikoli ve vlastnictví krajů, obcí či fyzických a právnických osob. Je to majetek, jež nyní spravují Pozemkový fond ČR a Lesy ČR. Celková suma se rozdělí. 75 miliard korun bude uhrazeno navrácením majetku a 59 miliard korun bude církvím a náboženským společnostem finančně kompenzováno.

Jak bude vypadat finanční kompenzace?

59 miliard nebude splaceno najednou. Stát se s církvemi dohodl na vzájemně výhodných podmínkách a tato částka bude splácena po dobu 30 let, a to pouze s přihlédnutím k výši inflace. Tyto podmínky jsou výhodnější než ty dohodnuté v roce 2007, které počítaly s dobou splácení 60 let, zvyšovaly právě metodou splácení celkovou hodnotu vyrovnání až na 270 miliard korun. Současná dohoda je tedy daleko výhodnější.

Jakým způsobem bude církev žádat o navrácení svého majetku?

Žádosti budou podávat jednotlivé církevní subjekty – každá farnost či klášter zvlášť. Bude tedy několik tisíc žadatelů, kteří budou muset dokazovat své právo na vrácení. Stát pak případ od případu přezkoumá, zda na to má dotýčný subjekt nárok. Po případném úspěšném završení souvisejícího legislativního

procesu budou dotčené církve muset předložit výčty majetku a vlastnictví konkrétních movitostí a nemovitostí (jednotlivých položek) před rokem 1948 prokázat a požádat o jeho vydání. Až na základě této procedury může dojít k průkazným změnám ve vlastnictví zmiňovaného majetku.

Proč církve nezveřejní seznamy majetku, který má být vrácen?

Církve si pro svou vlastní potřebu vytvořily seznamy majetku, o němž se domnívají, že jim má být navrácen. Tyto seznamy jsou interní povahy a nechceme je vydávat. Má to několik důvodů. Jedním z nich je skutečnost, že tam, kde je takový seznam znám, dochází k pokusům buď majetek před navrácením schovat; případně, jde-li o lesy, k jejich těžbě, takže ty pak nemohou přinést potřebný užitek.

Proč není možné použít výčtový zákon?

Výčtová metoda je nevhodná, resp. nemožná hned z několika důvodů. Vzhledem ke standardu rozhodování Ústavního soudu by mohla být označena za protiústavní, neboť by se jednalo o individuální právní akt. Tedy o něco, co Ústavní soud již několikrát zrušil. Český úřad zeměměřičský a katastrální označil tuto metodu navíc za naprosto nereálnou a nesplnitelnou. Je totiž jednak značně chybová, jednak by nebylo možné do okamžiku nabytí účinnosti zákona zajistit „znehynění“ údajů v katastru, což by vedlo k tomu, že některé vydávané nemovitosti nebudou právně v katastru vůbec existovat či jejich označení nebude odpovídat aktuálnímu stavu.

Proč církve odmítá návrh vytvořit veřejnoprávní fond, který by majetek spravoval?

Takový návrh znamená, že majetek se původním majitelům nevrátí. V podstatě tedy zachovává stav, který máme dnes. Způsob, kdy je majetek roztroušený po celé republice spravován centrálně, naprosto nefunguje a navíc je nesmírně náchylný na rozkradení. Navíc neodpovídá tomu, že církve v historii majetek spravovala decentralizovaně, podle místních potřeb.

Co je příspěvek na chod církví a co se s ním stane?

Stát v tuto chvíli přispívá na platy duchovních, zaměstnanců a na chod sedmnácti církví a náboženských společností. Jen v roce 2011 dosáhly tyto příspěvky výše 1,42 miliardy korun. Pokud by letos zákon o vyrovnání přijat nebyl, příspěvky požadované ze státního rozpočtu by se dále zvyšovaly. Letos totiž uplyne deset let od registrace některých nových církví a náboženských společností. Pokud by tyto získaly ve svůj prospěch podpisy jednoho promile obyvatel ČR, tedy zhruba 11 000 podpisů lidí, kteří nemusí být s těmito uskupeními ani nijak oficiálně svázáni, příspěvek by jim musel být ze státního rozpočtu vyplácen též. Pokud zákon o vyrovnání s církvemi přijat bude, bude příspěvek vyplácen ještě po dobu sedmnácti let. Díky Deklaraci shody, již s církvemi a náboženskými společnostmi uzavřel Jiří Besser, bude první tři roky příspěvek zmrazen na jeho výši z roku 2011 a po třech letech se začne postupně snižovat o 5 % ročně. Díky tomuto opatření se zabrání navyšování vydávaných příspěvků například o valorizaci platů duchovních. Navíc, jelikož je výše splátek přesně určená, může s nimi každý tvůrce státního rozpočtu předem počítat.

Co přinese vyrovnání s církvemi českým obcím?

Velkou úlevou bude narovnání zejména pro více než pět set českých obcí. Budou totiž zrušena tzv. blokační ustanovení, která jednak znemožňovala

nakládání s majetkem, u nějž nebyly vztahy mezi státem a církví jasné, jednak nebylo možné například na opravy tohoto majetku čerpat dotace. Konečně se obce začnou rozvíjet. Doposud totiž blokový majetek znemožňoval schvalování územních plánů a byl spravován z obecních peněz, přestože obci nepatří. Bez schváleného územního plánu není možné čerpat dotace z žádného dotačního programu. Po proběhnutí vyrovnání s církvemi budou majetkové vztahy vypořádány a obce budou moci konečně žádat dotace z programů EU na roky 2014–2020. Majetku, který doposud ležel ladem, se konečně dostane plného využití.

Co přinese církvím a náboženským společnostem?

Církve se stanou ekonomicky nezávislými. Začnou samy rozhodovat o využívání svého majetku, o vlastních investicích, budou hradit náklady spojené s chodem institucí, platy duchovních a zaměstnanců.

Jak církve k majetku v minulosti přišla?

Nedá se mluvit o církevním majetku jako jediném bohatém vlastníku. Všechno mělo své určení k zabezpečování konkrétních cílů. Když měla být založena nová farnost, musel být zabezpečen provoz. To znamená, že se muselo pořídit pole či les, na němž se živil farář. Podobně patřily některé pozemky kostelům. Z výtěžku takových pozemků se opravoval kostel. Majetek biskupství sloužil k zabezpečení domácnosti biskupa a jeho pracovníků, pro zabezpečení kněžského semináře atd.

Někteří tvrdí, že majetek církvi nikdy nepatřil, takže není co vracet.

Popírání vlastnictví majetku církvemi v minulosti je nepřijatelný ahistorický přístup. V dobách, kdy církve většinu majetku, který se stane předmětem narovnání, nabyla či vytvořila se na vlastnictví či vymezení soukromého a veřejného nahlíželo zcela odlišným pohledem; dívat se na problematiku tohoto vlastnictví jako člověk žijící ve 21. století tedy není možné. Právní dokumenty i legislativa věnované problematice a vzniklé na našem území v různých epochách podstatu církevního vlastnictví nikdy nezpochybnily. Například již v listině olomouckého biskupa Zdíka o přenesení biskupského kostela od sv. Petra ke sv. Václavovi (datována rokem 1141) nalezneme soupis majetku spadající pod nový sídelní kostel. I v Zemských deskách z dob vlády Přemysla Otakara II. nalézáme písemné doklady o tom, že různé církevní subjekty, jako například biskupství, kapituly, farnosti atd. jsou vlastníky svého majetku.

Rovněž v moderní době bylo vlastnictví církve uznáváno; je tak třeba odmítnout tezi postavenou na tom, že církve měla od josefínských dob majetek jen jakoby v pronájmu. Za vlastníka považoval církve občanský zákoník z roku 1811 i Československý stát po roce 1918. Důkazem toho je pozemková reforma, která zacházela s církevními majiteli jako s kterýmkoli jiným soukromým vlastníkem a tzv. veřejné vlastnictví, tedy vlastnictví státu, krajů či obcí bylo naopak ze záboru vyloučeno. Konfiskovat něco sobě samotnému (tedy státu) nelze.

Proč chce církve vrátit pozemky, které kdysi dostala od státu darem?

Ano, najdeme ještě kláštery, které dostaly třeba ve 13. století od krále pozemky, na nichž měly vybudovat klášter. Cisterciáci dostávali nejčastěji bažiny, které si měli vysušit a na nich stavět a budovat (například Velehrad). Proč tehdy král zval mnichy do různých krajů své země? Věděl, že dají lidem práci